Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-1138

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter en J.L.W. Droppert, secretaris)

Datum uitspraak	6 november 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Rabobank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit de algemene voorwaarden/ wet- en regelgeving

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van Rabobank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van Rabobank.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde de heer mr. R.H.J.M. Silvertand, advocaat, kantoorhoudende te Tilburg. Rabobank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde de heer mr. D.S. Volleberg, advocaat, kantoorhoudende te Den Haag.

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument en Rabobank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De consument is in 2020 samen met zijn (inmiddels: ex-) partner een hypotheek aangegaan bij Rabobank. Daarna is de bestemming van het onderpand op initiatief van de consument gewijzigd: voor een gedeelte naar 'Agrarisch met waarden - Landschap' en een gedeelte naar 'Bedrijf'. In het kader van echtscheidingsafspraken heeft de consument Rabobank in 2025 verzocht de ex-partner te ontslaan uit haar hoofdelijke aansprakelijkheid. Daarbij wilde hij de hypotheek voortzetten onder dezelfde voorwaarden. Rabobank heeft dat geweigerd: volgens haar beleid financiert zij onderpanden met de bestemming ‘Bedrijf’ enkel onder haar Plusvoorwaarden en niet onder de overeengekomen Basisvoorwaarden. Rabobank wilde wel nieuwe financiering aanbieden onder Plusvoorwaarden met de actuele rente, maar de consument heeft de hypotheek afgelost met een lening bij zijn holding.

Hij klaagt over de weigering van Rabobank en verlangt onder meer een schadevergoeding van € 94.666,90. De commissie wijst de vorderingen af.

3. De beoordeling

3.1 De consument vordert (primair) vergoeding van het door hem geleden nadeel, (subsidiair) een aanbeveling van de commissie daartoe, en vergoeding van de kosten van de klachtprocedure. Hij baseert zijn vorderingen erop dat Rabobank (1) misbruik heeft gemaakt van een contractuele bevoegdheid, (2) heeft gehandeld in strijd met de toepasselijke Algemene Bankvoorwaarden en (3) heeft gehandeld in strijd met de redelijkheid en billijkheid. Naar het oordeel van de commissie is daar in de gegeven omstandigheden geen sprake van.

Rabobank heeft geen misbruik gemaakt van haar contractuele bevoegdheid

3.2 In de Basisvoorwaarden staat: *"Wij kunnen bepalen dat één van de debiteuren niet meer aansprakelijk is. Of dat de ex-echtgenoot of de ex-geregistreerde partner van een debiteur niet meer aansprakelijk is. In deze gevallen blijven de andere debiteuren hoofdelijk aansprakelijk."*[1] Ondanks deze bevoegdheid heeft Rabobank geweigerd de ex-partner te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Volgens de consument had Rabobank bij die weigering geen redelijk belang en wordt met die weigering zijn belang onevenredig geschaad. Daarom zou Rabobank haar weigeringsbevoegdheid niet kunnen inroepen. Door dat wel te doen heeft zij haar bevoegdheid misbruikt,[2] aldus de consument.

3.3 In dat kader heeft de consument erop gewezen dat de hypothecaire verplichtingen steeds correct zijn nagekomen, de openstaande schuld ten tijde van het verzoek ongeveer € 350.000,- bedroeg, de waarde van het onderpand was gestegen tot € 1.785.000,-, en het feitelijke gebruik van het onderpand sinds het aangaan van de financiering ongewijzigd was gebleven ondanks de bestemmingswijziging. Ook heeft de consument opgemerkt dat Rabobank geen bezwaar heeft geuit tegen zijn kredietwaardigheid of draagkracht, dat de bestemmings-wijziging al in 2014 in gang was gezet en Rabobank daarvan op de hoogte was. Volgens de consument zijn er zwaarwegende belangen bij toewijzing van zijn verzoek: hij moet uitvoering kunnen geven aan een vastgelegde boedelverdeling in het kader van de echtscheiding, zijn ex-partner heeft er belang bij om uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen en de consument wil aanzienlijk hogere financieringslasten voorkomen.

3.4 De gegeven omstandigheden leiden naar het oordeel van de commissie niet tot de conclusie dat Rabobank geen redelijk belang had bij haar weigering of dat het belang van de consument daarmee onevenredig wordt geschaad. De Basisvoorwaarden verlenen de consument niet onverkort het recht op ontslag van zijn ex-partner uit haar hoofdelijke aansprakelijkheid en daarmee voortzetting van de financiering onder dezelfde voorwaarden.

---

[1] Artikel 7 sub e Basisvoorwaarden.
[2] Artikel 3:13 Burgerlijk Wetboek (BW).

Het artikel verleent Rabobank de bevoegdheid om een partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te ontslaan. In het kader van contracts- en beleidsvrijheid staat het Rabobank in beginsel vrij om te bepalen of en onder welke voorwaarden zij van die bevoegdheid gebruik maakt. Rabobank heeft toegelicht dat het verzoek van de consument een toetsmoment vormt. Op grond van haar acceptatiebeleid financiert Rabobank onderpanden met de bestemming 'Bedrijf' enkel onder haar Plusvoorwaarden en niet onder haar Basisvoorwaarden. De gewijzigde bestemming staat er daarom voor Rabobank aan in de weg de ex-partner te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid en de financiering onder dezelfde voorwaarden voort te zetten.

3.5 De commissie onderkent dat dat de verhouding tussen de hoogte van de financiering en de waarde van de woning volgens de consument zeer gunstig was en dat het feitelijk gebruik ervan ondanks de bestemmingswijziging niet is veranderd. Dat maakt echter niet dat Rabobank gehouden was af te zien van haar beleid om onderpanden met de bestemming 'Bedrijf' enkel onder haar Plusvoorwaarden te financieren. Rabobank heeft er belang bij uniforme acceptatiecriteria te hanteren. Dat Rabobank geen bezwaar heeft geuit tegen de kredietwaardigheid of draagkracht van de consument is naar het oordeel van de commissie niet relevant: aan een beoordeling daarvan kwam Rabobank al niet toe omdat het verzoek van de consument reeds vanwege de bestemmingswijziging werd afgewezen. Dat de bestemmingswijziging al in 2014 in gang was gezet en Rabobank daarvan op de hoogte was doet ook niet ter zake. Het is immers een keuze van de consument om de bestemmingswijziging – al dan niet na advies hierover van zijn hypotheekadviseur – door te zetten na het aangaan van de hypotheek.

3.6 Bij de door de consument aangevoerde zwaarwegende belangen plaatst de commissie enkele kanttekeningen. De consument stelt dat hij uitvoering moet kunnen geven aan een vastgelegde boedelverdeling. Maar hij kan niet van Rabobank verwachten dat zij uitvoering geeft aan afspraken die tussen de consument en zijn ex-partner zijn gemaakt, waar Rabobank geen partij bij is. De commissie onderkent dat de ex-partner er belang bij heeft om uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te worden ontslagen is begrijpelijk. Echter, dat is geen eigen belang van de consument en bovendien geldt ook hiervoor dat het in feite gaat om de afwikkeling van de rechtsverhouding tussen de consument en zijn ex-partner, waarbij Rabobank geen partij is. Van de aangevoerde zwaarwegende belangen resteert dan nog het belang hogere financieringslasten te voorkomen. De commissie onderkent dat belang, maar acht het niet voldoende zwaarwegend – ook niet in het licht van de overige omstandigheden – om te oordelen dat het belang van de consument daarmee onevenredig wordt geschaad. Evenmin volgt uit de gegeven omstandigheden dat Rabobank geen redelijk belang had bij haar weigering.

3.7 Ten aanzien van het toetsmoment heeft de consument nog aangevoerd dat een verzoek om ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid niet oplevert dat het *"de bank vrijstaat de bestaande financiering in alle opzichten opnieuw open te breken."* De commissie volgt de consument hierin niet, omdat juist zijn verzoek erop gericht was de bestaande financiering te wijzigen.

Het is niet zo dat Rabobank zijn verzoek aangrijpt om de bestaande financiering in alle opzichten opnieuw open te breken: een weigering levert immers op dat de financiering ongewijzigd wordt voortgezet. Zoals de commissie hiervoor heeft overwogen staat het Rabobank in beginsel vrij om te bepalen of en onder welke voorwaarden zij van haar bevoegdheid gebruik maakt. Dat Rabobank bij de beoordeling van het verzoek van de consument enkel zijn kredietwaardigheid of draagkracht diende te beoordelen – zoals de consument lijkt te menen – is niet juist.

Rabobank heeft niet gehandeld in strijd met de Algemene Bankvoorwaarden

3.8 Uit de Algemene Bankvoorwaarden volgt dat Rabobank in haar dienstverlening zorgvuldig is en dat zij daarbij zo goed mogelijk rekening houdt met de belangen van de consument.[3] Volgens de consument heeft Rabobank deze verplichting met haar handelen geschonden; zij had zorgvuldig en kenbaar moeten afwegen of haar belang bij toepassing van haar interne beleid opwoog tegen het aanzienlijke belang van de consument bij behoud van zijn bestaande contractuele positie.

3.9 De commissie volgt de consument niet in deze conclusie. De commissie begrijpt dat de weigering van Rabobank voor de consument teleurstellend is, maar daarmee is er nog geen sprake van dat Rabobank niet zo goed mogelijk rekening heeft gehouden met de belangen van de consument, of – voor zover de zorgplicht al zover strekt – dat dit onvoldoende zorgvuldig en kenbaar was. Dat is de commissie gezien de hiervoor behandelde omstandigheden ook niet gebleken. Rabobank heeft naar het oordeel van de commissie dan ook niet gehandeld in strijd met de Algemene Bankvoorwaarden.

Rabobank heeft niet gehandeld in strijd met de redelijkheid en billijkheid

3.10 Verder heeft de consument aangevoerd dat uit de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid[4] volgt dat *"Rabobank haar contractuele bevoegdheid niet onverkort mocht uitoefenen door medewerking aan het ontslag categorisch te weigeren."* Volgens hem is toepassing van de weigeringsbevoegdheid in dit concrete geval naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. De commissie past de nodige terughoudendheid toe bij het beoordelen van een beroep op de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid.[5]

3.11 De consument heeft in dit kader gewezen op de omstandigheden dat door de weigering (a) een reeds overeengekomen boedelverdeling feitelijk werd geblokkeerd, (b) de ex-partner gebonden bleef aan een schuld zonder feitelijk of economisch belang bij het onderpand, (c) de consument werd geconfronteerd met de noodzaak tot volledige aflossing of herfinanciering onder aanzienlijk ongunstiger voorwaarden, en (d) Rabobank een aanzienlijk economisch voordeel kon behalen zonder dat daar een toegenomen risico tegenover stond. De omstandigheden (a) tot en met (c) zijn door de commissie behandeld in de alinea's 3.5 en 3.6 hiervoor.

---

[3] Artikel 2 lid 1 Algemene Bankvoorwaarden.
[4] Artikel 6:248 lid 2 BW.
[5] Gelet op de aard van artikel 6:248 BW.

Ook in het licht van de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid leveren deze omstandigheden niet op dat Rabobank het verzoek niet had mogen weigeren. De gestelde omstandigheid dat door de weigering (d) Rabobank een aanzienlijk economisch voordeel kon behalen zonder dat daar een toegenomen risico tegenover stond, leidt niet tot een andere conclusie. Immers, met de weigering zou de economische situatie in beginsel niet wijzigen: de bestaande financiering zou worden voortgezet. Voor zover de consument hiermee doelt op een hypothetische situatie waarin hij nieuwe financiering zou zijn aangegaan onder Plusvoorwaarden met de actuele – hogere – rente, geldt dat die omstandigheid de weigering van Rabobank niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar maakt, gegeven de andere, hiervoor besproken gegronde redenen voor die weigering. Bovendien geldt dat de risico's niet gelijk bleven aan de risico's ten tijde van het aangaan van de initiële financiering: toen werd de financiering namelijk aangegaan door twee debiteuren en was er een andere bestemming voor het onderpand. De commissie is daarom van oordeel dat de weigering van Rabobank naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is.

3.12 De consument heeft tevens aangevoerd dat uit de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid[6] voortvloeit dat Rabobank *"gehouden was om, binnen de bestaande contractuele verhouding, mee te werken aan een redelijke oplossing, te weten het ontslag van [de ex-partner] uit de hoofdelijke aansprakelijkheid met voortzetting van de bestaande lening op naam van [de consument] alleen."* De commissie heeft hiervoor de relevante omstandigheden behandeld. Deze leiden naar haar oordeel ook niet tot de door de consument beoogde toepassing van de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid.

3.13 De slotsom is dat geen van de door de consument aangevoerde klachtonderdelen slaagt. De klacht is ongegrond.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

[6] Artikel 6:248 lid 1 BW.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit de algemene voorwaarden/ wet- en regelgeving

Algemene Basisvoorwaarden

7 Wat geldt als er meer debiteuren zijn?

e Iedere debiteur is hoofdelijk aansprakelijk. Dit betekent het volgende. Wij kunnen iedere debiteur aanspreken om:

• het leningdeel, de rente en eventuele vergoeding en kosten helemaal aan ons te betalen, en

• alle verplichtingen uit de overeenkomst en deze algemene voorwaarden helemaal na te komen.

Wij kunnen bepalen dat één van de debiteuren niet meer aansprakelijk is. Of dat de ex-echtgenoot of de ex-geregistreerde
partner van een debiteur niet meer aansprakelijk is. In deze gevallen blijven de andere debiteuren hoofdelijk aansprakelijk.

Algemene Bankvoorwaarden

2 Zorgplicht

Wij hebben een zorgplicht. U bent ook zorgvuldig tegenover ons en u mag van onze dienstverlening geen misbruik maken.

1 Wij zijn bij onze dienstverlening zorgvuldig en houden hierbij zo goed mogelijk rekening met uw belangen. Dit doen wij op een manier die aansluit bij de aard van de dienst verlening. Deze belangrijke regel geldt altijd. Andere regels in de ABV of in de voor producten of diensten geldende overeenkomsten en de daarbij behorende bijzondere voorwaarden kunnen dit niet veranderen.
Wij streven naar begrijpelijke producten en diensten. Ook streven wij naar begrijpelijke informatie over die producten en diensten en de risico's ervan.

Boek 3 Burgerlijk Wetboek

Artikel 13

1 Degene aan wie een bevoegdheid toekomt, kan haar niet inroepen, voor zover hij haar misbruikt.

2 Een bevoegdheid kan onder meer worden misbruikt door haar uit te oefenen met geen ander doel dan een ander te schaden of met een ander doel dan waarvoor zij is verleend of in geval men, in aanmerking nemende de onevenredigheid tussen het belang bij de uitoefening en het belang dat daardoor wordt geschaad, naar redelijkheid niet tot die uitoefening had kunnen komen.

3 Uit de aard van een bevoegdheid kan voortvloeien dat zij niet kan worden misbruikt.

Boek 6 Burgerlijk Wetboek

Artikel 248

1 Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.

2 Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.